

Bruksela, dnia 14 lutego 2012 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 8/2012

SESJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Bruksela, 1-2 lutego 2012 r.

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego, która odbyła się w dniach 1-2 lutego br. w Brukseli, omawiane były następujące tematy i poczyniono następujące ustalenia:

1. **INSTYTUCJE** - Otwarcie sesji: pożegnanie dwojga posłów
2. **INSTYTUCJE** - Rada Europejska - Dyskusja nt. wyników szczytu UE: Praca i wzrost na pierwszym miejscu
3. **INSTYTUCJE** - Rada Europejska - Rezolucja PE: Traktat lepszy, ale potrzebne działania wspierające wzrost i zatrudnienie
4. **PRAWA KOBIET / RÓWNOUPRAWNIENIE** - Kobiety powinny być bardziej zaangażowane w negocjacje pokojowe
5. **SPORT** - UE weźmie się za chuliganów, skorumpowanych agentów sportowych i nielegalne obstawianie zakładów
6. **STOSUNKI ZEWNĘTRZNE** - Parlamentarzyści popierają wprowadzenie sankcji wobec Iranu i ostrzegają przed eskalacją konfliktu
7. **SWOBODNY PRZEPŁYW TOWARÓW / OSÓB** - Transgraniczne przeniesienie spółki: Parlament zwraca się do Komisji o ustanowienie wewnątrzunijnych przepisów
8. **PRAWA KOBIET / RÓWNOUPRAWNIENIE** - Program Daphne potrzebuje odpowiedniego finansowania, aby chronić kobiety i dzieci przed przemocą
9. **PETYCJE** - Skuteczne strategie gospodarowania odpadami w celu przyciągnięcia inwestycji i tworzenia miejsc pracy
10. **KONTROLA BUDŻETOWA** - Parlament krytykuje zarządzanie pomocą humanitarną Unii Europejskiej

11. **KOMISJE PE** - Nowi przewodniczący komisji Parlamentu Europejskiego
12. **PRAWA OBYWATELI** - Parlament wzywa do wypracowania europejskiego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń
13. **SPOŁECZEŃSTWO INFORMACYJNE** - ACTA: To, co było dozwolone, nadal będzie dozwolone

1. INSTYTUCJE - Otwarcie sesji: pożegnanie dwojga posłów

Podczas otwarcia mini sesji plenarnej w Brukseli, Przewodniczący Parlamentu Europejskiego, **Martin Schulz** ogłosił rezygnacje dwojga posłów - **Diany Wallis** (ALDE, Wielka Brytania) i **Proinsiasa De Rossa** (S&D, Irlandia) - z miejsc w Parlamencie Europejskim oraz podziękował im za ich pracę na rzecz instytucji.

Diana Wallis złożyła rezygnację z dniem 1 lutego, Proinsias De Rossa - 2 lutego.

Ponadto Przewodniczący PE ogłosił, że poseł **Ville Itälä** (EPP, Finlandia) nominowany na członka Trybunału Sprawiedliwości, zwolni miejsce w Parlamencie z dniem 1 marca.

2. INSTYTUCJE - Rada Europejska - Dyskusja nt. wyników szczytu UE: Praca i wzrost na pierwszym miejscu

Zatrudnienie i pobudzenie wzrostu gospodarczego są niezbędne dla przyszłości UE - zgodzili się eurodeputowani podczas dyskusji o wynikach ostatniego szczytu Unii w Brukseli. Zdaniem niektórych nowa umowa międzyrządowa nie jest właściwym wyjściem z kryzysu.

„W ciągu ostatnich dwóch lat przyjęliśmy trudne, czasami bolesne rozwiązania. Teraz widzimy, że zaczynają przynosić efekty” - mówił przewodniczący Rady **Herman Van Rompuy**. Jego zdaniem samo ustabilizowanie systemu finansów nie wystarczy do wyjścia z kryzysu, trzeba też pobudzać wzrost gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy.

„Ci, którzy nie należą do strefy euro, ale ratyfikują traktat, mogą uczestniczyć w kluczowych momentach w negocjacjach szczytów euro; naturalnie będą uczestniczyć

we wszystkich uzgodnieniach dotyczących traktatu” - mówił **Van Rompuy**. „Sądzę więc, że w ten sposób zabezpieczyliśmy w największym możliwym stopniu spójność UE” - ocenił. Przyznał jednocześnie, że w pewnym momencie „było wrażenie, że mamy zamiar stworzyć Europę dwóch prędkości”. Pochwalił kraje spoza euro, przystępujące do paktu, za solidarność z tymi, które mają wspólną walutę.

Przewodniczący Komisji Europejskiej **Jose Manuel Barroso** mówił o konieczności poradzenia sobie z bezrobociem wśród młodych i finansowaniem małych i średnich przedsiębiorstw. „Musimy też uwolnić potencjał jednolitego rynku” - dodał Barroso.

„Mam trzy życzenia, jeśli chodzi o nową umowę: żeby prace nad nią skończyły się szybko, żeby weszła w życie jak szybko to możliwe i żeby była realizowana tak jak chce Parlament” - mówił lider chadecji, francuski deputowany **Joseph Daul**. Chrześcijańscy demokraci zwracali uwagę, że umowa międzyrządowa jest lepsza, ponieważ wprowadza pewne szybkie rozwiązania, które bez niej byłyby niemożliwe, jak automatyczne sankcje za naruszanie tzw. złotej zasady budżetowej.

Jednak lider socjaldemokratów, austriacki poseł **Hannes Swoboda** krytykował nową umowę. „Dlaczego karane są kraje o wysokich deficytach, a nie te, które mają wysoki poziom bezrobocia” - pytał. Dodał też, że rolą Niemiec powinno być jednoczenie Unii, a nie jej dzielenie. Swoboda powiedział również, że bezrobocie w UE jest najwyższe od 13 lat, a UE „ma do zaproponowania traktat poza instytucjami”.

„Szczyt wypracował głównie same słowa, a my potrzebujemy działań” - apelował lider liberałów **Guy Verhofstadt** (Belgia). Przypomniął, że z podatków na walkę z kryzysem zostało już wydane bilion euro. „Bez osiągnięć, bo ciągle stosujemy półśrodki” - dodał.

„Ta szarada szczytów tylko zwodzi obywateli. Byłam zawstydzona wynikiem tego ostatniego” - nie ukrywała liderka zielonych, niemiecka deputowana **Rebecca Harms**. Podkreślała, że umowa nie jest objęta procesem demokratycznym traktatu UE. Pytała szefa Rady, gdzie są pieniądze, które obiecano na tworzenie nowych miejsc pracy i pobudzanie wzrostu.

Brytyjski deputowany **Martin Callanan** (Konserwatyści i Reformatorzy) stwierdził, że nowa umowa nic nie zmienia. „Moja grupa nie ukrywa, że jest fanem jednolitego rynku i będzie wspierać tworzenie jednolitego rynku cyfrowego” - dodał. Był też rozczarowany, że Parlament nie ma wpływu na tworzenie miejsc pracy.

Niemiecki deputowany **Lothar Bisky** (lider Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/Nordyckiej Zielonej Lewicy) zaznaczał, że rozwiązania przyjęte w umowie są „niesprawiedliwe, nieuczciwe i niedemokratyczne” i zadłużone kraje mogą przez nie utracić niezależność.

Brytyjski poseł **Nigel Farage** (lider Europy Wolności i Demokracji) porównał propozycję UE dla Grecji do „dyplomacji stawiania pod ścianą”. Tłumaczył, że to euro jest winą 50 proc. poziomu bezrobocia wśród młodych Hiszpanów i ostrzegł, że następna z takimi problemami będzie się zmagać Portugalia.

- **Przewodniczący PE Martin Schultz na szczycie UE: Skupmy się na prawdziwych problemach**

Martin Schulz po raz pierwszy uczestniczył w szczycie Unii, jako przewodniczący Parlamentu Europejskiego. Podczas swojego wystąpienia podkreślał, że PE musi być zaangażowany w prace związane z nową umową międzyrządową. Ostrzegł też, że same oszczędności budżetowe nie wystarczą na wyjście z kryzysu, muszą im towarzyszyć inwestycje w tworzenie nowych miejsc pracy i pobudzanie wzrostu gospodarczego.

„Czas skupić się na prawdziwych problemach. Czas rozmawiać o tym jak wyciągnąć Europę z kryzysu” - mówił Schulz komentując prace nad nową umową międzyrządową.

Według niego potrzebujemy prawdziwej unii gospodarczej i finansowej. Schulz jasno przedstawił żądania Parlamentu. „Chcemy podatku od transakcji finansowych, chcemy euro-obligacji, chcemy europejskiej agencji ratingowej i w końcu chcemy też inicjatywy dotyczącej pobudzania wzrostu gospodarczego” - wyliczał przewodniczący PE.

Według niego sam podatek transakcyjny przyniósłby rocznie 200 mld euro zysku. Schulz zauważył, że niektóre państwa - zamiast koncentrować się na pobudzaniu wzrostu i tworzeniu miejsc pracy - skupiają się wyłącznie na oszczędnościach budżetowych. A to, według wielu komentatorów, jest niebezpieczne.

Wzywał przywódców Unii do wspólnej pracy, tak by nie tworzyć żadnych podziałów w UE. „Nie możemy pozwolić Unii się podzielić. Osobno jesteśmy słabi, dopiero razem jesteśmy silni” - apelował.

Dodał, że nowa umowa międzyrządowa musi przejść przez Parlament Europejski, a także przez parlamenty krajowe. Dodał, że wszystkie kraje, które podpiszą umowę powinny móc uczestniczyć w szczytach strefy euro, podobnie Parlament Europejski.

3. INSTYTUCJE - Rada Europejska - Rezolucja PE: Traktat lepszy, ale potrzebne działania wspierające wzrost i zatrudnienie

Zdaniem posłów nowy traktat dotyczący zarządzania gospodarczego uzgodniony przez państwa członkowskie nie wnosi zasadniczych nowych elementów ponad te, które już są realizowane w ramach obowiązujących przepisów UE. W rezolucji przyjętej przez PE podkreślono, że implementacja jego zapisów powinna przebiegać spójnie z wdrażaniem wcześniejszego pakietu gospodarczego, tzw. sześciopak. Posłowie wyrazili zadowolenie, że nowy pakt zawiera wiele propozycji zgłaszanych przez przedstawicieli PE.

Rezolucja definiująca stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęta została w czwartek stosunkiem głosów 443 za, 124 przeciw, przy 75 wstrzymujących się. Głosowanie nad tekstem odbyło się w dzień po debacie z udziałem przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy'a i przewodniczącego Komisji Jose Manuela Barroso poświęconej wynikom nieformalnego szczytu Rady. Wśród głosów posłów zabierających głos w debacie przeważały nawoływania do podjęcia działań zmierzających do pobudzenia wzrostu gospodarczego i zmniejszenia bezrobocia.

- **Traktat lepszy, ale nie najlepszy**

Rezolucja Parlamentu Europejskiego podkreśla, że ostateczna wersja traktatu uzgodnionego przez szefów państw i rządów została znacznie bardziej dopracowana w porównaniu do wcześniejszych propozycji. Traktat uwzględnia zwłaszcza postulaty posłów dotyczące zawarcia instrumentów na rzecz wzrostu i poprawy dyscypliny fiskalnej oraz zobowiązanie do pełnego stosowania metody wspólnotowej zawsze, gdy będzie to możliwe. Parlament dostrzega również, że traktat zmniejsza zagrożenie podziału na dwie prędkości, uznając prawo udziału państw spoza strefy euro w

niektórych szczytach jej członków oraz zapewniając zwiększony nadzór ze strony Parlamentu Europejskiego.

PE wskazuje jednocześnie na pewne pozostające braki; uważa m.in., że obecni i przyszli członkowie strefy euro (a więc także Polska), którzy podpiszą traktat, powinni mieć takie same prawo do pełnego udziału w szczytach euro. Ponadto PE ubolewa, że w tekście zabrakło postulowanego zapisu o pełnym uczestnictwie szefa PE i nalega na stałe zaproszenie ze strony przewodniczącego szczytów euro.

W rezolucji PE wyraża również opinię, że znacznie lepiej byłoby osiągnąć porozumienie zgodnie z prawem UE, a nie w ramach umowy międzyrządowej, na co posłowie naciskali od samego początku rozmów nad nowym paktem.

PE w rezolucji apeluje też, by uczestnicy paktu w pełni uszanowali swoje zobowiązanie do wpisania w ciągu 5 lat zapisów paktu do traktatu UE oraz zwraca się, by przy tej okazji „zaradzić pozostałym słabościom traktatu z Lizbony”. Dotychczas PE sprzeciwiał się poprawianiu tego traktatu.

Autorami przyjętej rezolucji jest większość frakcji w PE, poza konserwatystami i skrajnie lewicową grupą GUE/NGL. Zgłosiła ona swoją rezolucję odrzucającą umowę o pakcie fiskalnym jako "niedemokratyczną"; ta rezolucja przepadła w głosowaniu. Mimo to podobne zarzuty pojawiały się w trakcie debaty w PE ze strony socjaldemokratów, zielonych i konserwatystów.

- **Potrzebne szybkie działania**

Rezolucja podkreśla, że uzdrowienie gospodarki wymaga większej solidarności i działań wspierających wzrost i zatrudnienie. Parlament zaapelował ponownie o utworzenie funduszu ratunkowego w oparciu o wniosek niemieckiej rady ekspertów gospodarczych. Oprócz środków zapewniających stabilność budżetową posłowie wzywają również do wprowadzenia obligacji projektowych, planu działań na rzecz obligacji stabilności oraz podatku od transakcji finansowych na szczeblu europejskim.

- **Tło**

Zgodnie z kompromisem ws. zapisu o szczytach euro w pakcie fiskalnym kraje spoza eurolandu, które ratyfikują nowy traktat, mają uczestniczyć w szczytach o konkurencyjności oraz zmianach w architekturze strefy euro, a także, jeśli to wskazane, w sprawie wdrażania traktatu przynajmniej raz w roku. Przewodniczący

Rady Europejskiej Herman Van Rompuy zobowiązał się na szczycie UE, że za każdym razem, gdy będzie zwoływał szczyty 17 państw euro, będą je poprzedzać szczyty całej UE lub szczyty paktu fiskalnego (25 państw), chyba że „zajdą nadzwyczajne okoliczności”. Polska przystąpi do paktu, choć premier Donald Tusk ocenił, że kompromis nie daje pełnej satysfakcji.

„Traktat uwzględnia zwłaszcza postulaty posłów dotyczące (...) wzrostu i poprawy dyscypliny fiskalnej oraz zobowiązanie do pełnego stosowania metody wspólnotowej zawsze, gdy będzie to możliwe. Parlament dostrzega również, że traktat zmniejsza zagrożenie podziału na (Europę) dwóch prędkości, uznając prawo udziału państw spoza strefy euro w niektórych szczytach jej członków oraz zapewniając zwiększony nadzór ze strony PE” - czytamy w informacji prasowej PE po głosowaniu nad rezolucją.

Parlament Europejski aktywnie uczestniczył w pracach nad traktatem o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej nominując do prac w ramach grupy roboczej swoich przedstawicieli: **Elmara Broka** (EPP, Niemcy), **Roberto Gualtieri** (S&D, Włochy), **Guya Verhofstadta** (ALDE, Belgia) oraz **Daniela Cohn-Bendita** (Greens/EFA, Francja).

Grupa robocza obradowała w grudniu i styczniu, a wynikiem jej prac był tekst ostatecznie zatwierdzony na szczycie 30 stycznia. Traktat zostanie teraz skierowany do ratyfikacji przez parlamenty krajów, które zdecydowały się go podpisać.

Procedura: rezolucja grup politycznych

4. PRAWA KOBIEC / RÓWNOUPRAWNIENIE - Kobiety powinny być bardziej zaangażowane w negocjacje pokojowe

Unijne wsparcie dla procesów pokojowych powinno być uzależnione od udziału kobiet w pracach zespołów negocjacyjnych - zakłada sprawozdanie PE na temat sytuacji kobiet w czasach wojny. W sprawozdaniu deputowani wzywają również do utworzenia specjalnego przedstawiciela UE ds. kobiet, pokoju i bezpieczeństwa.

„Kobiety przy stole negocjacyjnym zapewniają perspektywę równościową i pozwalają na wypracowanie polityk uwzględniających interesy rodziny” - tłumaczy

rumuńska deputowana **Norica Nicolai** (Liberałowie), autorka sprawozdania. „Do tego widok kobiet patrolujących teren na równi z mężczyznami to ważny przekaz budujący silny wizerunek w oczach kobiet lokalnych” - dodała.

Deputowani chcą większego udziału kobiet w działaniach pokojowych, także na stanowiskach dowódczych. I unijnego finansowania, które pomogłoby zwiększyć udział kobiet.

Nicolai zwraca też uwagę na problem wykorzystywania przemocy seksualnej w trakcie działań wojennych. „UE musi mocno potępiać takie przypadki” - zaznaczyła Nicolai. W raporcie jest mowa, że ofiarom przemocy mogłyby pomagać specjalne jednostki złożone z lekarzy, psychologów czy prawników.

5. SPORT - UE weźmie się za chuliganów, skorumpowanych agentów sportowych i nielegalne obstawianie zakładów

Walka przeciwko dopingowi, przemocy na stadionach, ustawianiu meczów oraz niejasnym interesom prowadzonym przez agentów sportowych niektórych zawodników wymaga lepszej koordynacji i to na poziomie całej Unii Europejskiej - zakłada rezolucja przegłosowana w Parlamencie Europejskim.

„Wprowadzenie Traktatu Lizbońskiego w życie przyniosło rewolucję w sporcie, po raz pierwszy tworząc podstawy prawne dla tego obszaru, artykuł 165” - powiedział sprawozdawca **Santiago Fisas Ayxela** (EPP, Hiszpania), podczas debaty poprzedzającej głosowanie.

• Promowanie sportu dla kobiet

Posłowie wezwali UE do identyfikacji i wyeliminowania wszelkich przeszkód, które mogłyby powstrzymać dziewczęta i kobiety przed uprawianiem sportu. Podkreślili także, że „rodzice imigranci zabraniający dziewczętom udziału w szkolnych zajęciach sportowych lub pływackich nie mogą być tolerowani lub usprawiedliwiani ze względu na powody kulturowe bądź religijne”. I dodali, że większa reprezentacja kobiet we władzach organizacji sportowych - w proporcji do liczby wykwalifikowanych kobiet - może przyczynić się do promowania udziału kobiet w sporcie.

• Czarna lista chuliganów

Parlament chce nałożyć zakaz stadionowy, który obowiązywałby na wszystkich europejskich stadionach, i dotyczył wszystkich kibiców, którzy znani są ze swojej skłonności do przemocy lub angażowania się w zachowania dyskryminacyjne. Europejskie bazy danych, skupiające nazwiska osób, na które nałożony został rzeczony zakaz, byłyby dobrym narzędziem dla lokalnych władz w celu upewnienia się czy zakaz jest respektowany podczas wszelkich meczów międzynarodowych rozgrywających się na terytorium określonego państwa. Ponadto parlamentarzyści apelują do krajów członkowskich i władz organizacji sportowych o zaangażowanie się w zwalczanie homofobii i zachowań rasistowskich, na jakie narażeni są sportowcy.

- **Doping, jako przestępstwo**

W celu ochrony sportowców - sugerują posłowie - handel nielegalnymi substancjami podnoszącymi wydajność powinien być traktowany na równi z handlem narkotykami. Żeby skutecznie walczyć z procedurami ustawiania meczy, "prania" brudnych pieniędzy i nielegalnym obstawianiem zakładów, parlamentarzyści chcą, żeby wszystkie te oszustwa traktowane były jak przestępstwa. Ponadto osoby zajmujące się przyjmowaniem zakładów powinny zostać objęte systemem licencjonowania.

- **Regulacje wobec agentów sportowych**

Zawód agenta sportowego powinien podlegać stosownym regulacjom i oficjalnemu systemowi kwalifikowania - przekonują posłowie. Agenci powinni płacić podatki na terenie Unii Europejskiej. W celu uzyskania licencji powinni zobowiązywać się do przestrzegania kodeksu postępowania. Rezolucja zakłada również stworzenie europejskiego rejestru zawodowych agentów. Ci powinni przedstawić listę graczy, dla których pracowali. W dodatku, jak dodają posłowie, zapłata dla agentów za transfery powinna być wypłacana w ratach przez cały okres trwania kontraktu zawodnika, a nie w formie ryczałtu w momencie transferu.

- **Połączenie nauki z treningami**

Władze krajowe powinny zagwarantować, że młodzi sportowcy oprócz treningów sportowych, będą mieli możliwość kontynuowania nauki w normalnej szkole i na studiach wyższych. Jak dodają posłowie: europejskie uznanie ich kwalifikacji i

doświadczeń sportowych powinny zachęcać zarówno zawodników, jak i ich agentów do brania udziału w programach typu "Erasmus".

Procedura: Rezolucja nielegislacyjna

6. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE - Parlamentarzyści popierają wprowadzenie sankcji wobec Iranu i ostrzegają przed eskalacją konfliktu

W przyjętej rezolucji, posłowie poparli nowe zaostrzone sankcje nałożone na Iran przez Unię Europejską, w celu skłonienia go by powrócił do negocjacyjnego stołu, zastrzegając jednocześnie, że sankcje muszą mieć najmniejszy z możliwych wpływ na ludność cywilną. Parlament Europejski domaga się, aby Iran zarzucił swój tajny program jądrowy i potępia irańskie groźby zamknięcia cieśniny Ormuz.

PE uważa, że nowe sankcje, takie jak stopniowy zakaz importu irańskiej ropy naftowej do UE, mogą skłonić rząd irański do przestrzegania rezolucji ONZ i zapobiec dalszej eskalacji konfliktu. Parlament chciałby mieć pewność, że sankcje skierowane będą przeciwko odpowiedzialnym za wydarzenia elitom, a nie przeciw zwykłym ludziom, szczególnie tym najsłabszym. Jednocześnie, istnieją obawy, dotyczące wpływu, jaki zakaz importu ropy może mieć na poszczególne kraje członkowskie, dlatego Parlament prosi Radę o ustalenie sposobów rekompensaty skutków embarga.

Posłowie uważają także, że blokada cieśniny Ormuz mogłaby doprowadzić do antagonizmów w regionie i spowodować odwet społeczności międzynarodowej, dlatego wzywają władze Iranu by tego nie robiły.

• Konieczność dyplomatycznego rozwiązania sytuacji

Parlament wspiera Radę w jej działaniach na rzecz dyplomatycznego rozwiązania kwestii irańskiego programu jądrowego i osiągnięcia celu UE dotyczącego wszechstronnego i długoterminowego porozumienia. PE jest również przekonany, że spór z Iranem, o program jądrowy, musi zostać zakończony pokojowo, bez użycia militarnych rozwiązań.

Posłowie wyrazili też opinię, że dialog i współpraca z Turcją mogą odegrać ważną rolę w osiągnięciu porozumienia.

Parlamentarzyści ubolewają z powodu sprzeciwu Chin i Rosji w Radzie Bezpieczeństwa ONZ wobec wspierania sankcji przeciwko Iranowi i wzywają Rosję, aby zaprzestała udzielania pomocy przeznaczonej na rozwój irańskiego programu jądrowego do momentu, aż Iran w pełni wywiąże się ze zobowiązań wynikających z odpowiednich rezolucji ONZ.

- **Tło**

Ministrowie Spraw Zagranicznych państw członkowskich UE porozumeli się w sprawie dodatkowych restrykcji wobec Iranu 23 stycznia, włączając do nich stopniowy zakaz importu ropy, który zacznie obowiązywać od 1 lipca. Unia Europejska kupuje obecnie około 20% irańskiego eksportu ropy.

Najbardziej zależna od Iranu jest Grecja, kupująca tam jedną trzecią używanej przez siebie ropy. Włochy i Hiszpania sprowadzają, każde, trochę ponad 10% swojej ropy z Iranu.

Procedura: Rezolucja nielegislacyjna

7. SWOBODNY PRZEPIY W TOWARÓW / OSÓB - Transgraniczne przeniesienie spółki: Parlament zwraca się do Komisji o ustanowienie wewnątrzunijnych przepisów

Parlament Europejski w przyjętej rezolucji stwierdził, że spółki z ograniczoną odpowiedzialnością powinny być w stanie prowadzić swoją działalność na terenie całej UE i swobodnie ją przenosić, pod warunkiem, że pracownicy są konsultowani w tej kwestii, akcjonariusze zatwierdzą takie postanowienia, a przeniesienie spółki nie naruszy przepisów podatkowych lub społecznych. Parlament domaga się od Komisji Europejskiej ustanowienia przepisów UE w tej kwestii.

W opinii Parlamentu Europejskiego proponowane przepisy powinny zmierzać do zagwarantowania prawa spółek akcyjnych do ustanowienia się w dowolnym państwie członkowskim, pod warunkiem, że uwzględniają wszystkich zatrudnienia i społeczne implikacje, niepewności prawnej i kosztów generowanych przez ruch.

Zatwierdzając sprawozdanie przygotowane przez **Evelyn Regner** (S&D, Austria), Parlament proponuje, aby firma migracji do innego kraju UE powinny podlegać takim

samym regulom jak krajowymi, ale Transfer powinien w żaden sposób obejść społecznych i podatkowych praw.

Wśród podstawowych zaleceń, dotyczących propozycji nowej dyrektywy na ten temat, Parlament Europejski wymienił między innymi:

- ***Skutki transgranicznego przeniesienia siedziby spółki***

Parlament podkreśla, że przy przenoszeniu siedziby spółki dla dobra funkcjonowania spółki należy zachować ciągłość jej osobowości prawnej, przy jednoczesnym przekształceniu w spółkę podlegającą prawu przyjmującego państwa członkowskiego bez konieczności likwidacji. Przeniesienie nie powinno prowadzić do obchodzenia przepisów prawnych, socjalnych i podatkowych. Od dnia rejestracji w przyjmującym państwie członkowskim spółka powinna podlegać ustawodawstwu tego państwa. Przeniesienie nie powinno wpływać na stosunki prawne spółki z osobami trzecimi. Przeniesienie powinno odbywać się w sposób neutralny pod względem podatkowym.

- ***Zasady przejrzystości i informacji przed podjęciem decyzji o przeniesieniu***

Parlament jest zdania, że kierownictwo lub zarząd spółki, która planuje przeniesienie siedziby, powinien mieć obowiązek sporządzenia sprawozdania i planu przeniesienia. Nim to jednak nastąpi, należy poinformować o tym przedstawicieli pracowników i przeprowadzić z nimi konsultacje w sprawie projektu przeniesienia.

Sprawozdanie i plan przeniesienia powinien zostać przedłożony udziałowcom i przedstawicielom pracowników spółki do rozpatrzenia w określonym terminie poprzedzającym datę walnego zgromadzenia udziałowców.

W sprawozdaniu należy opisać i uzasadnić gospodarcze, prawne i socjalne aspekty przeniesienia oraz wyjaśnić jego skutki dla udziałowców, wierzycieli i pracowników, którzy mają prawo wglądu do sprawozdania w określonym okresie trwającym co najmniej jeden miesiąc i nie dłużej niż trzy miesiące przed datą zgromadzenia udziałowców, na którym zatwierdza się przeniesienie. Należy również przygotować plan przeniesienia.

- ***Zalecenie 4 (dotyczące decyzji podejmowanej na walnym zgromadzeniu udziałowców)***

Walne zgromadzenie udziałowców powinno zatwierdzić projekt przeniesienia siedziby zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez większość wymaganą do zmiany statutu i umowy spółki na mocy ustawodawstwa obowiązującego w kraju, który jest państwem członkowskim pochodzenia.

Jeżeli zarządzanie spółką odbywa się na zasadach uczestnictwa pracowników, zgromadzenie udziałowców może uzależnić dokonanie przeniesienia siedziby od zatwierdzenia przez nie zasad uczestnictwa pracowników.

Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia przepisów mających na celu zapewnienie stosownej ochrony udziałowców mniejszościowych, którzy sprzeciwiają się przeniesieniu, na przykład prawa do odejścia ze spółki, stosownie do przepisów prawnych obowiązujących w przyjmującym państwie członkowskim.

- ***Weryfikacja legalności przeniesienia siedziby***

Państwo członkowskie pochodzenia powinno zweryfikować zgodnie z własnym ustawodawstwem legalność procedury przeniesienia. Właściwy organ wyznaczony przez państwo członkowskie pochodzenia powinien wydać zaświadczenie potwierdzające wykonanie wszelkich wymaganych czynności i dopełnienie formalności przed przeniesieniem.

Zaświadczenie, kopia statutu i umowy spółki, które mają obowiązywać w przyjmującym państwie członkowskim, a także kopia projektu przeniesienia powinny zostać przedłożone w odpowiednim terminie organowi odpowiedzialnemu za rejestrację spółek w przyjmującym państwie członkowskim. Wymienione dokumenty powinny być wystarczające do zarejestrowania spółki w przyjmującym państwie członkowskim. Organ zajmujący się rejestracją w przyjmującym państwie członkowskim powinien sprawdzić, czy spełnione zostały wymogi rzeczowe i formalne dotyczące przeniesienia, w tym wymogi dotyczące utworzenia takiej spółki obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien poinformować bezzwłocznie odpowiedni organ w państwie członkowskim pochodzenia o dokonaniu rejestracji. Wówczas właściwy organ w państwie członkowskim pochodzenia powinien wykreślić spółkę z rejestru.

W celu ochrony osób trzecich informacje o zarejestrowaniu spółki w przyjmującym państwie członkowskim oraz o jej wykreśleniu z rejestru w państwie członkowskim pochodzenia powinny zostać odpowiednio opublikowane.

- ***Środki ochronne***

Spółka, przeciwko której wszczęto postępowanie o rozwiązanie, likwidację, ogłoszenie upadłości lub wstrzymanie płatności lub też inne tego rodzaju postępowanie, nie powinna mieć możliwości przeprowadzenia transgranicznego przeniesienia siedziby.

- ***Prawa pracowników***

Przy przenoszeniu siedziby należy zachować prawa uczestnictwa pracowników. Uczestnictwo pracowników powinno w zasadzie podlegać ustawodawstwu przyjmującego państwa członkowskiego. Ponadto przepisy prawne dotyczące praw pracowników powinny być zgodne z dorobkiem prawnym.

- **Tło**

W 2007 r. Komisja, po przeprowadzeniu oceny skutków na ten temat, postanowiła nie podejmować żadnych działań. Ta inicjatywa ustawodawcza została złożona zgodnie z art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu UE i do jej zatwierdzenia potrzebna jest większość kwalifikowana..

Procedura: rezolucja nielegislacyjna

8. PRAWA KOBIEC / RÓWNOUPRAWNIENIE - Program Daphne potrzebuje odpowiedniego finansowania, aby chronić kobiety i dzieci przed przemocą

W rezolucji Parlamentu Europejskiego eurodeputowani podkreślają, że finansowanie kolejnego programu Daphne musi być na poziomie porównywalnym z finansowaniem w poprzednich latach.

Program Daphne jest jedynym tego rodzaju programem, którego celem jest zwalczanie przemocy wobec kobiet, dzieci i młodzieży w całej Unii Europejskiej. W opinii PE dalsze finansowanie programu Daphne jest niezbędne do utrzymania istniejących środków i wprowadzenia nowych środków zapewniających skuteczne zwalczanie wszelkich form przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet.

Parlament Europejski stwierdził w licznych rezolucjach, że finansowanie programu Daphne okazało się jak dotąd niewystarczające, oraz zadeklarował zamiar zapewnienia odpowiedniego finansowania, aby umożliwić programowi zaspokojenie rzeczywistych potrzeb. W przyjętej rezolucji PE zaproponował utrzymanie obecnych środków i wprowadzenie nowych. Rezolucja została przyjęta 554 głosami za, 22 przeciw, przy 88 głosach wstrzymujących się.

- **Zagrożenia w internecie**

Parlament Europejski wzywa Komisję do finansowania w większym stopniu projektów mających na celu uczulanie przede wszystkim młodych pokoleń na nowe formy przemocy związane z coraz większym wykorzystaniem internetowych sieci społecznościowych (groźby, presja psychiczna, zastraszanie, pornografia dziecięca w internecie), bardziej zdrażliwych niż pozostałe formy przemocy, ale równie niebezpiecznych dla integralności cielesnej i psychicznej.

Parlament podkreśla również potrzebę zwrócenia szczególnej uwagi na projekty ukierunkowane na wyeliminowanie przestępstw „honorowych” i okaleczania żeńskich narządów płciowych

- **Wzmocnienie programu Daphne**

PE zwracaj uwagę, że od 2014 r. program Daphne będzie włączony do programu „Prawa i obywatelstwo” i uważa za istotne zachowanie celów programu, w szczególności walki z przemocą wobec kobiet, wśród celów nowego programu „Prawa i obywatelstwo” w okresie 2014-2020 oraz twierdzi, że finansowanie programu należy utrzymać na poziomie porównywalnym z poziomem finansowania poprzedniego programu i że należy go wyeksponować w ramach nowego programu z uwagi na jego osiągnięcia, skuteczność i popularność.

Posłowie ubolewają jednak nad tym, że zwalczanie przemocy wobec dzieci, młodzieży i kobiet nie zostało wyraźnie wymienione w art. 4 („Cele szczegółowe”) komunikatu Komisji (COM(2011)0758) w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Prawa i obywatelstwo” na lata 2014-2020.

„Przemoc wobec dzieci, młodzieży i kobiet to niestety nadal okrutna rzeczywistość. Konieczne jest zapewnienie, że cele programu Daphne będą kontynuowane w

przyszłości w ramach programu „Prawa i obywatelstwo”, powiedziała sprawozdawczyni PE w tej kwestii, posłanka **Regina Bastos** (EPP, Portugalia).

- **Konieczne działania legislacyjne na poziomie UE**

PE podkreśla wartość dodaną programu Daphne dla Unii Europejskiej, która pozwala różnym organizacjom państw członkowskich na współpracę w zakresie zapobiegania i ograniczania przemocy oraz na korzystanie z wymiany wiedzy i dobrych praktyk; podkreśla ponadto, że w ramach projektów finansowanych z programu Daphne III stworzono stowarzyszenia i stabilne struktury, które będą kontynuowały wspieranie grup docelowych w dłuższej perspektywie i które doprowadziły do zmian w polityce na szczeblu krajowym i unijnym.

PE uznaje znaczenie działań realizowanych w ramach programu Daphne III mających na celu zapobieganie i zwalczanie przemocy wobec kobiet, lecz podkreśla również konieczność podejmowania działań legislacyjnych na szczeblu europejskim w celu zwalczania przemocy na tle płciowym. Różne polityki krajowe sprawiają, że kobiety nie mają jednakowej ochrony przed przemocą mężczyzn w całej UE.

Różne badania dotyczące przemocy wobec kobiet na tle płciowym sugerują, że 20% - 25% kobiet w Europie doświadczyło przemocy fizycznej co najmniej raz w ciągu swego dorosłego życia, a ponad jedna dziesiąta doświadczyła przemocy seksualnej. Ponadto, w Europie 26% dzieci i młodzieży doświadczyło przemocy fizycznej w dzieciństwie.

Według jednego z projektów Daphne, jedynie przemoc małżeńska kosztuje 16 mld euro rocznie w UE. Kwota ta obejmuje bezpośrednie koszty leczenia (np. obsługa nagłych wypadków, hospitalizacja, opieka ambulatoryjna i leki), sąd i policja, koszty opieki społecznej (np. zakwaterowania i różnego rodzaju pomocy) oraz koszty ekonomiczne, związane z niemożnością pracy przez jakiś czas.

- **Uproszczenie procedur**

Parlament Europejski domaga się równego podziału programów pomiędzy różne państwa członkowskie zmniejszenia obciążenia administracyjnego, uproszczenia procedur składania wniosków o dotacje i skrócenia czasu oczekiwania między opublikowaniem zaproszenia do składania wniosków a zawarciem umów, które

uniemożliwiały wielu małym organizacjom pozarządowym proponowanie projektów w ramach programów Daphne.

Parlament również sugeruje zwiększenie wydajności dotacji operacyjnych przyznawanych organizacjom działającym na szczeblu europejskim, które mogą zapewnić wzmocnienie multidyscyplinarnych partnerstw europejskich, ustanowionych w ramach dotacji na działania a także zwiększenia możliwości organizacji pozarządowych, zwłaszcza tych małych w krajach Europy Środkowej i Wschodniej, w zakresie określania polityki na szczeblu krajowym i europejskim oraz wywierania na nią wpływu.

Parlament wzywa również Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na wnioski dotyczące projektów mających na celu wspieranie równości mężczyzn i kobiet od najmłodszych lat oraz mających na celu zapobieganie i kształcenie, tak aby zmieniać mentalność i zwalczać stereotypy.

9. PETYCJE - Skuteczne strategie gospodarowania odpadami w celu przyciągnięcia inwestycji i tworzenia miejsc pracy

W przyjętej rezolucji eurodeputowani podkreślają, że odpowiednie zagospodarowanie odpadów jest drogie, ale jeśli zostanie przeprowadzone w odpowiedni sposób może skutecznie przyciągnąć inwestycje i przyczynić się do tworzenia nowych miejsc pracy. Tekst rezolucji dotyczy kwestii poruszonych przez obywateli w listach przesłanych do Komisji Petycji PE, dotyczących egzekwowania unijnych przepisów ws. zarządzania odpadami.

Parlament podkreśla, że duże inwestycje są konieczne do stworzenia odpowiednich zakładów utylizacji odpadów, ale skuteczniejsze strategie gospodarowania odpadami stwarzają możliwości zarówno w zakresie tworzenia miejsc pracy, jak i w zakresie zwiększenia przychodów, gwarantując jednocześnie równowagę środowiskową poprzez ponowne wykorzystywanie, recykling i odzyskiwanie energii z odpadów. Eurodeputowani dodają, że recykling oferuje potencjał stworzenia ok. pół miliona nowych miejsc pracy.

Parlament wzywa Komisję do zaproponowania jaśniejszych i bardziej szczegółowych kryteriów dotyczących lokalizacji składowisk śmieci oraz ich odległości od domów, szkół czy szpitali. Utworzenie takich kryteriów powinno ograniczyć potencjalne zagrożenia dla zdrowia publicznego i środowiska.

Posłowie proponują uzgodnienie wspólnego standardu UE dotyczącego oznaczania kolorami kategorii odpadów do sortowania i recyklingu, aby ułatwić i zwiększyć udział obywateli w procesie gospodarowania odpadami oraz zrozumienie przez nich tego procesu, a także uważa, że może to wspomóc działania państw członkowskich mające na celu znaczne i szybkie zwiększenie poziomu recyklingu.

„Mamy pracę domową do odrobienia w tej dziedzinie. Naprawdę musimy zachować czujność i zapewnić, by prawodawstwo unijne było właściwie wdrażane przez państwa członkowskie. Ten problem jest spowodowany niezdolnością władz publicznych wielu krajów UE do radzenia sobie w sposób zadowalający z właściwym gospodarowaniem odpadami”, powiedział sprawozdawca **Carlos Iturgaiz** (EPP, Hiszpania) w debacie poprzedzającej głosowanie.

- **Stosowanie prawa dotyczącego gospodarki odpadami**

Państwa członkowskie powinny stosować wszystkie unijne przepisy prawne dotyczące gospodarki odpadami bez dalszej zwłoki, a w szczególności dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów (dyrektywa ramowa w sprawie odpadów (WFD)) ustanawia przepisy służące ochronie środowiska naturalnego i zdrowia ludzi przez profilaktykę i zmniejszanie niekorzystnych skutków generowania odpadów i gospodarowania nimi oraz przez zmniejszenie ogólnych skutków użytkowania zasobów i poprawę efektywności takiego użytkowania, z korzyścią dla obywateli UE w odniesieniu do zdrowia i dobrobytu, osiągając jednocześnie zrównoważoną pod względem środowiskowym metodę unieszkodliwiania odpadów. Mimo, że termin transpozycji tej dyrektywy do prawa krajowego upłynął w grudniu 2010, do dnia dzisiejszego jedynie sześć państw członkowskich wdrożyło tę dyrektywę.

Parlament podkreśla, że jest kilka powodów, dla których brak jest planów gospodarowania odpadami zgodnie z dyrektywą ramową w sprawie odpadów: mianowicie wynika to z braku wdrażania i egzekwowania, odpowiednio przeszkolonego personelu na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz koordynacji na poziomie krajowym, niewystarczających kontroli na szczeblu UE, nieprzydzielania odpowiednich zasobów i braku systemu grzywn, przez co pomija się możliwości, jakie stwarza dobre gospodarowanie odpadami w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i innego wpływu na środowisko oraz zmniejszenia zależności Europy od importu surowców naturalnych. Posłowie podkreślają, że należy zwiększyć możliwości w zakresie kontroli na miejscu i egzekwowania prawa na poziomie państw członkowskich i UE, aby zadbać o większą zgodność z prawodawstwem

dotyczącym odpadów. W związku z tym wzywają państwa członkowskie do zwiększenia ich możliwości w zakresie kontroli, monitorowania oraz innych działań na wszystkich etapach łańcucha gospodarowania odpadami w celu lepszego egzekwowania przepisów dotyczących odpadów oraz Komisję do przedstawienia konkretnych procedur służących pełnemu i skutecznemu stosowaniu zasady pomocniczości w przypadku poważnych naruszeń ze strony państw członkowskich.

- **Przestępczość zorganizowana**

Parlament apeluje o podejmowanie skutecznych działań w celu zwalczania wszelkiej infiltracji organów odpowiedzialnych za gospodarowanie odpadami ze strony zorganizowanych grup przestępczych oraz wszelkich powiązań między przestępczością zorganizowaną a zakładami czy organami publicznymi. PE zaleca, aby w przypadku gdy fundusze publiczne przydzielane są prywatnym przedsiębiorstwom na zarządzanie przetwarzaniem odpadów, władze lokalne i/lub krajowe wprowadziły w życie skuteczną kontrolę finansową wykorzystywania tych funduszy w celu zagwarantowania zgodności prawnej z przepisami UE.

Rezolucja PE została przyjęta stosunkiem głosów: 632 głosów za, 18 przeciw i przy 22 głosach wstrzymujących się.

- **Tło**

Parlament Europejski ma też kompetencje do rozpatrywania **petycji indywidualnych**. Każdy obywatel Unii Europejskiej, jak również każda osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania lub statutową siedzibę w jednym z państw członkowskich ma prawo kierowania petycji do Parlamentu Europejskiego - indywidualnie lub wspólnie z innymi obywatelami lub osobami. Petycja może dotyczyć każdej kwestii objętej zakresem działalności Unii Europejskiej, która bezpośrednio dotyczy wnoszącego petycję. Może być ona wniesiona w każdym z języków urzędowych Unii Europejskiej za pośrednictwem poczty lub w formie elektronicznej na specjalnym formularzu dostępnym na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego. Petycja wnoszona za pośrednictwem poczty powinna zawierać podstawowe dane wnoszącego (imię i nazwisko, obywatelstwo oraz adres stałego miejsca zamieszkania, a w przypadku petycji grupowych imię i nazwisko, obywatelstwo oraz adres stałego miejsca zamieszkania osoby przedstawiającej petycję lub przynajmniej pierwszej z osób, które wnoszą petycję). Powinna być ona także podpisana. Ponadto należy zwięźle przedstawić kwestię będącą przedmiotem petycji.

Petycjami zajmuje się jedna ze stałych komisji Parlamentu Europejskiego - **Komisja Petycji**. Jeżeli petycja zostanie uznana za dopuszczalną, Komisja Petycji może podjąć działania, które uzna za właściwe w związku z przedmiotem petycji. Działania te mogą polegać w szczególności na:

- przedstawieniu Parlamentowi sprawozdania, które zostanie poddane głosowaniu na posiedzeniu plenarnym,
- przekazaniu petycji innym komisjom, które mogą uwzględnić ją w swoich pracach legislacyjnych,
- zwróceniu się do Komisji Europejskiej o przeprowadzenie wstępnego dochodzenia w przedmiocie zgodności aktów prawnych objętych zakresem petycji z prawem unijnym.

Petycja nie daje jednak możliwości uzyskania odszkodowania. Parlament Europejski nie wydaje również żadnych wiążących rozstrzygnięć w przedmiocie petycji.

Komisja Petycji otrzymała w okresie 2004-2010 114 skarg, dotyczących naruszenia prawa UE ws. utylizacji odpadów. Petycje te pochodziły z Włoch, Grecji, Francji, Hiszpanii, Irlandii (ponad 10 petycji z każdego kraju z osobna), Bułgarii, Wielkiej Brytanii, Polski, Rumunii, Niemczech (3-10 petycji na kraj), Austrii, Węgier, Litwy, Malty, Portugalii i Słowacji (po 1 petycji).

Procedura: rezolucja nielegislacyjna

10. KONTROLA BUDŻETOWA - Parlament krytykuje zarządzanie pomocą humanitarną Unii Europejskiej

Parlament Europejski przyjął rezolucję, w której krytykuje zarządzanie pomocą humanitarną UE, a w szczególności sposobem, w jaki fundusze unijne są przekazywane za pośrednictwem Organizacji Narodów Zjednoczonych. PE zwraca uwagę, że warunki i wprowadzenie kontroli oraz działania następcze odnośnie do środków UE objętych wspólnym zarządzaniem wykazały poważne słabości i apeluje do Komisji o uzgodnienie, zwłaszcza z agencjami ONZ, takich wymaganych środków, które umożliwią zaufanie pracy audytorskiej prowadzonej przez organy ONZ oraz wzmocnienie i zwiększenie pewności uzyskanej na podstawie istniejących kontroli, w tym weryfikacji.

„Pomoc humanitarna jest kierowana do tych, którzy jej najbardziej potrzebują. Z tego względu musimy pamiętać o tym, że nawet najmniejsze niedociągnięcie może

kosztować ludzkie życie”, wyjaśniał **Martin Ehrenhauser** (NI, Austria), który przygotował projekt rezolucji.

- **Wezwanie do większej efektywności i ograniczenia biurokracji**

Parlament chciałby, aby wydział pomocy humanitarnej i ochrony cywilnej w Komisji Europejskiej (DG ECHO) zapewnił bardziej wydajne i mniej zbiurokratyzowane zarządzanie pomocą humanitarną, przy równoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu odpowiedzialności i przejrzystości. Domaga się również, aby Komisja dokonywała lepszej i bardziej sumiennej oceny wiarygodności potencjalnych partnerów (organizacji pozarządowych), tak aby zapewnić, że ich systemy kontroli wewnętrznej i solidność finansowa są pewne i wiarygodne. PE podkreśla, że wszystkie sprawozdania z audytu wewnętrznego powinny być udostępniane Komisji w wersji elektronicznej, a nie wyłącznie w siedzibach odpowiednich agencji ONZ.

- **Zarządzanie funduszami unijnymi przez ONZ wymaga poprawy**

Posłowie podkreślają również słabości w przejrzystości i odpowiedzialności kierownictwa ONZ za zarządzanie funduszami unijnymi. Trudno jest ocenić efektywność i skuteczność tej pomocy, ponieważ raporty ONZ nie zawierają wystarczających informacji na temat danych wyjściowych projektów i ich rezultatów.

PE ubolewa nad ogólnikowym charakterem sprawozdań ONZ, które zawierają niedostateczne informacje na temat wyników i zwraca uwagę, że ze względu na obowiązującą w ONZ zasadę pojedynczej kontroli oraz na fakt, że zakres kontroli przeprowadzanej przez Komisję ograniczony jest do weryfikacji i monitorowania, sprawozdania ONZ pozostają mimo to podstawowym źródłem informacji z myślą o zapewnieniu rozliczalności i przejrzystości.

PE wzywa Komisję do dopilnowania, by sprawozdania ONZ zawierały dostateczne informacje na temat wyników, tj. danych wyjściowych oraz rezultatów, projektów zrealizowanych w okresie objętym sprawozdaniem. PE podkreśla, że wymierne wskaźniki danych wyjściowych i wyników muszą stanowić integralną część kryteriów sprawozdawczości. Ponadto PE ubolewa nad faktem, że przeszło 70% odpowiedzi ECHO na ankiety ETO, które przygotowano z myślą o specjalnym sprawozdaniu ETO 15/2009, pokazuje, że sprawozdania ONZ są spóźnione i wzywa Komisję do przedstawienia najnowszej sytuacji w tym względzie;

PE podkreśla, że sposób zarządzania funduszami ONZ jest szeroko krytykowany brak

przejrzystości, rozliczalności, skuteczności i wydajności. Ubolewa jednak, że reforma ONZ nie przyniosła jeszcze żadnych znaczących postępów pod kątem przejrzystości i rozliczalności. Dlatego PE podkreśla, że państwa członkowskie UE muszą wykazać się większą wolą polityczną, determinacją i spójnością w posuwaniu reform do przodu oraz zapewnianiu wyższej rozliczalności.

Eurodeputowani wzywają wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton do nadania priorytetowego znaczenie tej kwestii i odgrywania roli wspomagającej.

- **Tło**

UE jest największym na świecie dawcą pomocy humanitarnej. Całkowity wkład UE w 2010 r., włącznie z finansowaniem bilateralnym przez poszczególne państwa członkowskie, wyniósł 2957 mln EUR, z czego 36% zostało przekazanych za pośrednictwem departamentu Komisji ECHO - pomocy humanitarnej oraz ochrony cywilnej.

Departament ECHO przekazuje fundusze przy udziale około 200 partnerów: organizacji pozarządowych, agend ONZ, organizacji międzynarodowych i wyspecjalizowanych agencji państw członkowskich. Komisja kieruje swoją działalnością humanitarną z siedziby w Brukseli przez sieć ponad 40 biur terenowych na całym świecie.

Procedura: rezolucja nielegislacyjna

11. KOMISJE PE - Nowi przewodniczący komisji Parlamentu Europejskiego

Komisje PE wybrały na nowo przewodniczących i wiceprzewodniczących. Będą oni przewodzić pracom w komisjach do końca obecnej kadencji w czerwcu 2014 r.

Prace legislacyjne toczą się w PE w 20 komisjach i dwóch podkomisjach. Każda z nich ma swojego przewodniczącego i czterech wiceprzewodniczących. Poniższa grafika pokazuje, kto stoi na czele parlamentarnych komisji.

Kto PRZEWODNICZY KOMISJI jest kim ?

Komisje

AFCO

Sprawy
Konstytucyjne

Carlo CASINI

AFET

Sprawy
Zagraniczne

Elmar BROK

AGRI

Rolnictwo i
Rozwój Wsi

Paolo DE CASTRO

BUDG

Budżet

Alain LAMASSOURE

CULT

Kultura i
Edukacja

Doris PACK

DEVE

Rozwój

Eva JOLY

ECON

Sprawy
Gospodarcze i
Monetarne

Sharon BOWLES

EMPL

Zatrudnienie
i Sprawy
Społeczne

Pervenche BERÈS

ENVI

Ochrona Środowiska
Naturalnego, Zdrowie Publiczne
i Bezpieczeństwo Żywności

Matthias GROOTE

IMCO

Rynek Wewnętrzny
i Ochrona
Konsumentów

Malcolm HARBOUR

INTA

Handel
Międzynarodowy

Vital MOREIRA

ITRE

Przemysł, Badania
Naukowe i Energia

Amalia SARTORI

JURI

Prawo

Klaus-Heiner LEHNE

LIBE

Wolności Obywatelskie,
Sprawiedliwość i Sprawy
Wewnętrzne

Juan Fernando
LÓPEZ AGUILAR

PECH

Rybołówstwo

Gabriel MATO
ADROVER

REGI

Rozwój
Regionalny

Danuta Maria
HÜBNER

TRAN

Transport i
Turystyka

Brian SIMPSON

CONT

Kontrola
Budżetowa

Michael THEURER

PETI

Petycje

Erminia MAZZONI

FEMM

Prawa Kobiet i
Równouprawnienie

Mikael GUSTAFSSON

Podkomisje

SEDE

Bezpieczeństwo
i Obrona

Arnaud DANJEAN

DROI

Prawa
Człowieka

Barbara
LOCHBIHLER

12. PRAWA OBYWATELI - Parlament wzywa do wypracowania europejskiego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń

Parlament Europejski w przyjętej rezolucji stwierdza, że krajowe mechanizmy zbiorowego dochodzenia roszczeń są bardzo zróżnicowane, w szczególności pod względem zakresu i charakteru postępowania, co może utrudnić korzystanie przez obywateli z przysługujących im praw. Z tego względu z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji na rzecz wypracowania spójnego europejskiego podejścia do dochodzenia roszczeń zbiorowych i wzywa Komisję do wykazania w ocenie oddziaływania, że zgodnie z zasadą pomocniczości konieczne jest działanie na szczeblu UE w celu poprawy obowiązujących obecnie unijnych ram regulacyjnych, tak aby umożliwić ofiarom naruszenia prawa UE uzyskanie odszkodowania za poniesione szkody.

Eurodeputowani zauważają podejmowane przez Sąd Najwyższy Stanów Zjednoczonych wysiłki na rzecz ograniczenia pieniactwa i nadużyć w systemie pozwów zbiorowych w USA oraz podkreślają, że Europa musi powstrzymać się od wprowadzenia systemu pozwów zbiorowych podobnego do tego obowiązującego w USA lub jakiegokolwiek systemu, który nie jest zgodny z europejskimi tradycjami prawnymi.

Parlament jest zdania, że dostęp do wymiaru sprawiedliwości w drodze zbiorowego dochodzenia roszczeń wchodzi w zakres prawa proceduralnego oraz jest zaniepokojony tym, że nieskoordynowane unijne inicjatywy w dziedzinie zbiorowego dochodzenia roszczeń spowodują fragmentację krajowych przepisów proceduralnych i przepisów odszkodowawczych, co osłabi, a nie umocni dostęp do wymiaru sprawiedliwości w UE.

Parlament podkreśla potencjalne korzyści pod względem niższych kosztów i większej pewności prawnej dla skarżących i pozwanych, a także samego systemu sądowego w związku z unikaniem równoległych procesów w podobnych sprawach. Ponadto PE przypomina, że obecnie tylko państwa członkowskie są uprawnione do stanowienia krajowych zasad obliczania wysokości należnego odszkodowania i zauważa, że egzekwowanie prawa krajowego nie może utrudniać jednolitego stosowania prawa europejskiego.

Parlament Europejski podkreśla, że w ramach przekrojowego instrumentu należy ustanowić gwarancje w celu uniknięcia bezpodstawnych skarg i nadużywania

zbiorowego dochodzenia roszczeń, żeby zagwarantować sprawiedliwe postępowanie sądowe, oraz podkreśla, że takie gwarancje muszą obejmować między innymi następujące kwestie:

- ***Prawo do wystąpienia z roszczeniem***

- aby powództwo było dopuszczalne, musi istnieć jasno określona grupa osób, a określenie członków tej grupy musi nastąpić przed wniesieniem pozwu;

- europejskie podejście do zbiorowego dochodzenia roszczeń musi opierać się na zasadzie „opt-in”, w której poszkodowani są dokładnie określone i uczestniczą w postępowaniu tylko wtedy, jeśli wyraźnie wyrażą takie życzenie, w celu uniknięcia ewentualnych nadużyć; podkreśla potrzebę poszanowania obecnych systemów krajowych zgodnie z zasadą pomocniczości; wzywa Komisję do rozważenia systemu, w ramach którego wszystkim potencjalnie zainteresowanym poszkodowanym byłyby dostarczane odpowiednie informacje, zostałaby zwiększona reprezentatywność pozwów zbiorowych, umożliwiono by uzyskanie odszkodowania największej liczbie poszkodowanych, a obywatelom UE zostałby zapewniony łatwy, niedrogi i skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości, co pozwoliłoby uniknąć nadmiernej liczby sporów sądowych i związanych z nią zbędnych indywidualnych lub zbiorowych pozwów dotyczących tego samego naruszenia; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia skutecznych mechanizmów zapewniających dotarcie z informacjami do jak największej liczby poszkodowanych oraz uświadomienie im ich praw i obowiązków, w szczególności jeżeli mieszkają oni w różnych państwach członkowskich, przy jednoczesnym uniknięciu niesłusznego zaszkodzenia reputacji zainteresowanej strony, aby przestrzegać domniemania niewinności;

- należy odrzucić system zbiorowego dochodzenia roszczeń, w którym poszkodowani nie są określone przed wydaniem orzeczenia, ponieważ jest on sprzeczny z porządkiem prawnym wielu państw członkowskich oraz narusza prawa poszkodowanych, którzy mogliby uczestniczyć w postępowaniu nieświadomie, a mimo to być związani orzeczeniem sądu;

- państwa członkowskie powinny zadbać o to, że by sędzia lub inny tego rodzaju podmiot był uprawniony do uprzedniej oceny dopuszczalności wszelkich ewentualnych pozwów zbiorowych, aby potwierdzić, że kryteria dopuszczalności zostały spełnione i że można wnieść powództwo;

- państwa członkowskie powinny wskazać organizacje, które kwalifikują się do wnoszenia powództw zbiorowych i użyteczne byłyby ogólnoeuropejskie kryteria, które jasno określają te kwalifikujące się podmioty; kryteria te należy oprzeć na art. 3 dyrektywy 2009/22/WE w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów, jednak trzeba je doprecyzować, zarówno żeby

uniknąć nadużywania skarg, jaki i zagwarantować dostęp do wymiaru sprawiedliwości; takie kryteria powinny m.in. określać zasoby finansowe i ludzkie kwalifikowanych organizacji;

– poszkodowani powinni w każdym przypadku mieć możliwość alternatywnego dochodzenia przed sądem indywidualnych roszczeń odszkodowawczych.

• ***Pełne odszkodowanie za rzeczywiście poniesioną szkodę***

– ramy przekrojowe powinny obejmować odszkodowanie jedynie za rzeczywiście poniesioną szkodę i należy zakazać odszkodowań karnych: zgodnie z zasadą kompensacji przyznane odszkodowanie należy rozdzielić między poszczególnych poszkodowanych proporcjonalnie do indywidualnie poniesionej szkody; ogólnie rzecz biorąc, uzależnienie wynagrodzenia od wyniku sprawy nie jest stosowane w Europie i nie powinno stanowić części obowiązkowych ram przekrojowych;

• ***Dostęp do dowodów***

– osoby występujące z pozwem zbiorowym nie powinny być uprzywilejowane w stosunku do indywidualnych skarżących, jeśli chodzi o dostęp do dowodów przedstawionych przez stronę pozwaną, a każdy skarżący powinien udowodnić swoje roszczenie; obowiązek ujawnienia skarżącym dokumentów jest na ogół nieznan w Europie i nie może stanowić elementu ram przekrojowych;

• ***Zasada „przegrywy płaci”***

– każda skarga powinna wiązać się z ryzykiem finansowym i państwa członkowskie muszą określić własne zasady sprawiedliwego podziału kosztów, w świetle których strona przegrywająca sprawę musi ponosić koszty strony przeciwnej, co pozwoli uniknąć nadmiernej liczby bezzasadnych skarg w ramach ogólnounijnego mechanizmu zbiorowego dochodzenia roszczeń;

• ***Zakaz finansowania przez strony trzecie***

– Komisja nie może ustanawiać warunków czy wytycznych w sprawie finansowania dochodzenia roszczeń, gdyż w systemach prawnych większości państw członkowskich nie jest możliwe ubieganie się o finansowanie przez osobę trzecią np. w zamian za udział w przyznanym odszkodowaniu; nie wyklucza to możliwości określenia przez państwo członkowskie warunków czy wytycznych w sprawie finansowania dochodzenia roszczeń;

PE proponuje, aby w przypadku, gdy Komisja przedłoży wniosek w sprawie ram przekrojowych regulujących kwestię zbiorowego dochodzenia roszczeń, przyjęto w

razie konieczności zasadę działań następczych, zgodnie z którą możliwe będzie wprowadzenie egzekwowania na drodze prywatnej w ramach mechanizmu zbiorowego dochodzenia roszczeń, jeżeli wcześniej Komisja lub krajowy organ ds. konkurencji wydały decyzję stwierdzającą naruszenie przepisów. PE zauważa, że ustanowienie zasady działań następczych nie wyklucza zasadniczo możliwości wprowadzenia działań indywidualnych i działań następczych.

PE podkreśla również, że ramy przekrojowe powinny ustanawiać zasady, które zapobiegą „wyscigowi do sądu” (praktyce wyboru sądu w celu uzyskania korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy, ang. „forum shopping”), nie stwarzając przy tym zagrożenia w kontekście dostępu do wymiaru sprawiedliwości.

13. SPOŁECZEŃSTWO INFORMACYJNE - ACTA: To, co było dozwolone, nadal będzie dozwolone

Po podpisaniu przez 22 kraje członkowskie umowy ACTA uwaga opinii publicznej zwróciła się na Parlament Europejski, który także musi zagłosować nad treścią umowy, choć nie może zmienić jej treści. Jakie kroki mogą podjąć deputowani tłumaczy portugalski deputowany Vital Moreira (Sojusz Socjalistów i Demokratów), przewodniczący Komisji Handlu Międzynarodowego.

- **Co to jest ACTA?**

To porozumienie, którego celem nie jest zmiana zakresu ochrony praw intelektualnych (jak prawa autorskie, patenty, chroniona żywność, marki, czy projekty). Tu chodzi tylko o wdrażanie mechanizmów, w celu ochrony tych praw. Już mamy międzynarodową konwencję w sprawie Handlowych Aspektów Praw Własności Intelektualnej (TRIPS), czyli porozumienie w ramach Światowej Organizacji Handlu, którego wszystkie kraje Unii są członkami. Ustala on zakres praw i ich egzekucję.

- **Co zmienia ACTA?**

Nic w pierwszej części dotyczącej zakresu ochrony, uaktualnia za to sposoby ochrony tych praw. To też cel obecnie obowiązującej dyrektywy UE. ACTA to porozumienie z gospodarkami bardziej rozwiniętymi (jak UE, USA, Japonia), ale i mniej rozwiniętymi (jak Meksyk czy Maroko). Nie zmienia zakresu, wszystko to, co było

dozwolone, nadal będzie dozwolone. A to, co było zabronione nadal będzie zabronione.

- **To skąd te kontrowersje?**

Dotyczą one małej części tego porozumienia - jeśli chodzi o prawa autorskie w internecie, pobierania muzyki, książek, czy innych dzieł chronionych przez prawa autorskie. Muszę podkreślić, że wiele podnoszonych [przez komentatorów] kwestii wcale nie znajduje się w ACTA. Np. pobieranie na własny użytek nie było i nie będzie zakazane, zakazane jest łamanie praw autorskich w celu zarobkowym.

- **Jak PE będzie pracował nad ACTA?**

Proponowany tekst już jest na naszej stronie internetowej, choć oficjalnie go jeszcze nie otrzymaliśmy. On-line jest też już ocena ACTA przygotowana przez Parlament. Upubliczniliśmy również zwykle niejawnie opinie naszego działu prawnego.

Posiedzenia naszej komisji są jawne i można je oglądać na stronie internetowej PE. 1 marca będziemy mieli warsztaty na ten temat, w których każdy może wziąć udział. Będzie obecny m.in. komisarz De Gucht.

- **Jak obywatele będą mogli wyrazić swoją opinię?**

Niektóre grupy polityczne, zwłaszcza te, które są przeciwko ACTA, prowadzą debatę na swoich stronach. A obywatele wysłali już do deputowanych setki, a nawet tysiące emaili w tej sprawie.

Wszystkie podnoszone przez nich niepokoje będą omówione, nie tylko na posiedzeniu Komisji, ale także na posiedzeniu plenarnym. W Parlamencie prace będą przeprowadzone transparentnie, przy pełnej otwartości i udziale obywateli.

- **Czy PE może zmienić treść umowy?**

Potrzebna jest jego zgoda, jak w przypadku każdej umowy międzynarodowej. Nie możemy jednak zmienić treści, tylko zagłosować na "tak" lub "nie". Tak jest zresztą w pozostałych krajach.

Parlament może jednak wstrzymać się z decyzją, nie ma tu żadnego terminu. Możemy poprosić też Trybunał Sprawiedliwości o sprawdzenie, czy jest zgodny z prawem UE. Do tego wystarczy prośba Komisji. Do czasu wyroku wstrzymana jest procedura parlamentarna

Swoje opinie wydadzą też inne komisje PE (m.in. Komisja Wolności Obywatelskich). Choć to Komisja Handlu Międzynarodowego jest odpowiedzialna [za przebieg prac].

- **Co się stanie jeśli umowa zostanie odrzucona?**

Jeśli powiemy nie, to proces jest zakończony i umowa jest martwa. Może być renegotjowana, ale stara nie będzie obowiązywać. Cały proces będzie się musiał rozpocząć od nowa - od propozycji Komisji Europejskiej, do mandatu Rady, negocjacji i sygnowania. W przeszłości PE powiedział już "nie" dwukrotnie: dla porozumienia SWIFT i porozumienia z Marokiem w kwestii rybołówstwa.

Opracowała:

dr Magdalena Skulimowska¹

¹ Na podstawie informacji PE, debat w PE i informacji PAP.